

Luftkasteller og nisser

UGEN DER GIK

Af Karin Pedersen

karin.pedersen@nordjyske.dk

FØRST PÅ UGEN prøvede Ekstra Bladet at få en række kendte forfattere til at bide på historien om IT Factory og storsvindleren Stein Bagger, der har pyntet sig med lånte fjer og levet i sus og dus for andres penge – men som det ganske rigtigt er blevet påpeget andetsteds, så er historien jo allerede skrevet af svenske Stieg Larsson. Her hedder journalisten dog Mikael Blomkvist og ikke Dorte Toft som er kvinden, der i flere år har bidt Stein Bagger i haserne, stillet de ubehagelige spørgsmål, kradset i den blanke overflade – og ikke har ladet sig kysse af trusler og intimidering til at holde mund.

Der er spændende læsning på hendes blog - <http://bizzen.blogs.business.dk/> - der i flere år forud for Det Store Kollaps beskrev det, vi nu alle ved var et luftkastel, som det prisvindende og stærkt roste it-foretagende akkumulerede sine millioner i. Og som nu er sprængt.

Og så ikke er ord mere her om Stein Bagger. Selvom det kan være svært at se skoven for bare fjer, er der trods alt også andre ting at interessere sig for, sådan en uge i december. Heldigvis.

VI ER I fuld gang med julehyggen, og i de fleste danske hjem betyder det masser af nisser. I Løkken bor en frimenighedspræst, som måske er den eneste danske mand, der rent faktisk tror på nisser, og som nægter selv de mest uskyldige efterligninger af tidligere tiders lidt ondsksfulde gårdnisser adgang til sit hjem og sin kirke. Nissehuer er absolut forbudt!

Dog er julemanden OK, for han er jo i virkeligheden den katolske helgen Sankt Nicolaus og altså kristen. Så selvom de fleste julemænd går med nissehuer, er de altså godkendt. Men hvordan man ser forskel på en julemandshue og en nissehue står lidt hen i det uvisse.

Men jul – selve ordet går da vist heller ikke an, for det er jo betegnelsen for den hedenske solhvervsfest, vi fejrede i de nordiske lande, længe før Harald Blåtand gjorde danerne kristne.

Det er godt nok noget rod!

For de fleste er nisser dog uskyldige som påskelam – og selvom vi sætter et fad med risengrød og et krus med nisseøl under loftslammen lillejuleaften, så ved vi jo godt, at det er hunden (eller mor), der tømmer begge dele.

Da vores søn var en bette nisse, havde vi en sommerdag besøg af en forsikringsmand, der bl.a. skulle tjekke loftsrummet for råd og svamp. Han kravlede op ad stigen og forsvandt gennem lemmen. Så lød det fra barnet: - Er der nogen julemænd deroppe? Forsikringsmanden hørte det vist ikke, og moderen måtte forklare, at nisserne jo ikke er fremme om sommeren.

Siden er barnetroen selvfølgelig falmlet, men hyggeligt og uskyldigt er det stadigvæk med risengrøden og strømperne, der fyldes med gaver og godter i nattens løb.

Og så ikke er ord mere her om jul. Selvom det kan være svært at se skoven for bare nissehuer.

Selvfolgelig er der andre ting at interessere sig for, sådan en uge i december. Heldigvis.

I UGENS LØB fremgik det af en ny undersøgelse, at de nordjyske mænd er glade for Viagra, så glade, at der er flere her i regionen, der tager piller for at klare sexlivet, end i resten af landet. Jamen her gik vi og troede, at ingen kan elske som en vendelbo. Men det kræver åbenbart støtte.

Og jo, som sexologen forklarede, det er da glimrende, at mænd slet ikke er flue eller noget og gerne vil have et godt sexliv.

Selv har jeg det nu sådan, at jeg helst ser at husbonden tænder på mig og ikke reagerer på en pille. Og hvad med det romantiske oplæg til en hyggelig aften i tosomhed? Hej skat – jeg har købt Viagra til i aften, så skal vi rigtig hygge os!

Ja måske er jeg gammeldags, men en buket roser eller en anden dejlig overraskelse tænder mig – og så kan jeg måske tænde ham, helt uden Viagra.

I ASSENS VED Mariager bragte ugen endelig godt nyt til en lille hårdtprøvet familie. Den serbiske flygtning Mirzad Zairi fik endelig opholdstilladelse, så han kan skabe sig en tålelig fremtid med sin kone og parrets to små børn. Fire små menneskeskabner i en utryg og kaotisk verden. Hvor ville vi være et fattigt samfund, hvis ikke vores regler og retningslinier kunne give dem det lille stabile fundament, de har brug for.

Men ugen, der gik, bragte også en retslig afgørelse efter megen tovtækkeri om en stakels dreng, K, der ikke kom med sin afghanske familie fra Rusland til Danmark i første omgang. Og da han nåede frem, var han – ifølge den netop afsagte retskendelse på baggrund af grundige studier af drengens knoglestuktur - over 18, og så var porten lukket. Resten af familien må gerne være her. Det kan vi altså ikke være bekendt.

Og selvom der er tændt et lille lys i mørket i Assens, breder mørket sig stadig over det ganske land her i december, hvor dagens længde aftager med lynets hast.

Vi må håbe, at de gode nisser har overtaget.

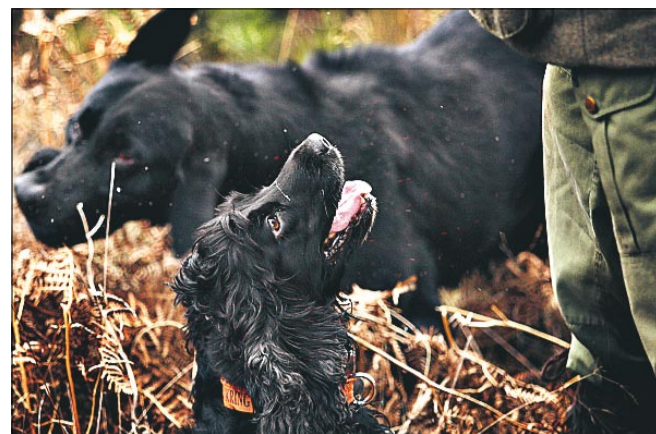
God søndag

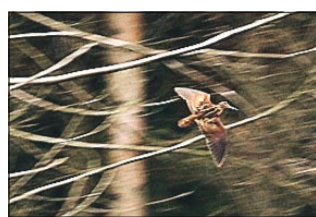
DER LYTTES nøje efter dagens parole ved samlingen om morgenen.

UNDERVEJS i jagten holder forstfuldmægtig Søren Kjær nøje regnskab med hvert enkelt skud.

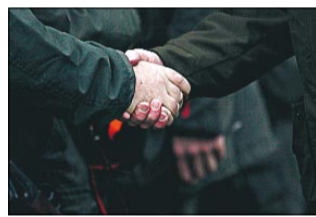
FOR MANGE jægere er samarbejdet med jagthunden noget af det bedste ved at gå på jagt

SKOVSNEPPE PÅ flugt.

HER ER jægeren fanget i øjeblikket, hvor han er ved at få bøssen klar til skud mod skovsnuppen, der kommer flyvende. Sneppen er hurtig og svær at ramme, og derfor har den en helt særlig status.

FAKTA

DAGENS BYTTE

■ **RÅDYR:** Den danske bestand af rådyr har været stærkt stigende i de sidste 100 år. Danske jægere nedlægger i dag over 100.000 rådyr om året. På trods af den store afskydning har jagten ingen negativ betydning for bestanden.

■ **HARE:** Den danske bestand af harer er faldet voldsomt i de seneste 50 år. Før 1960 blev der nedlagt over 400.000 harer årligt, men nu er udbyttet kun på godt 50.000 om året. Den store nedgang i bestanden skyldes ikke jagten, men fordi den danske naturs bæreevne er blevet voldsomt forringet. De fleste harer lever i det åbne land udenfor skovene, og landbruget drives i dag så intensivt, at der ganske enkelt ikke er et ordentligt fødegrundlag for harer og agerhøns.

■ **SKOVSNEPPE:** De danske jægere nedlægger over 40.000 skovsneppe årligt. Det er fire gange flere end i 1950'erne. Næsten alle skovsneppe herhjemme er trækfugle. Jagten har ikke nogen betydning for den samlede europæiske bestand, der menes at tælle et tocifret antal millioner.

Med bøsse og hund

Af Søren Skov og Michael Koch (foto)
 redaktion@nordjyske.dk

I det tøvende dagry har 30 mænd og to kvinder klædt i grønt sat hinanden stævne midt inde i skoven. En forventningsfuld summen lyder blandt de forsamlede. Hvor mange sneppe er der stadig i skoven? Hvordan ser det ud med rådyr og ræve?

Så bliver der stille. Det er tid til velkomst og til orientering om reglerne for dagens jagt. Det som jægerne kalder for dagens jagtparole, inden de alle sætter sig ind i bilerne og forsvinder ned ad skovvejen.

Vi er med til jagt i den statsejede del af Rold Skov.

Jagt har altid været en del af skovens drift, forklarer Bendt Egede Andersen, skovrider og chef for Skov og Naturstyrelsen Himmerland. Han er ikke selv jæger, men på trods af det sætter han pris på jagten, og deltager i dagens jagt ved at være med til at drive dyrene frem mod skytterne.

Helt frem til 1930'erne var de danske statsskove lukkede for offentligheden. Her måtte

menigmand ikke komme, og da slet ikke gå på jagt. Og selv om statskovene blev åbnet for godt 70 år siden, og alle danskere dermed fik lov til at gå en tur i skoven, varede det 30 år endnu,

inden man trykte de første vandretur-foldere til statsskovene og bød folk velkommen inden for.

I dag er det statsskovenes formeste formål at producere natur og friluftsliv til alle danskere. Skovene skal være til glæde for mange brugere. Også jægerne.

Når vi har jagt, inviterer vi derfor repræsentanter med fra jagtforeningerne i hele Himmerland og det sydlige Vendsyssel. I løbet af et par år kan vi komme hele vejen rundt, så to repræsentanter fra hver jagtforening i vores distrikt har været med på en jagt, fortæller Bendt Egede Andersen.

Udover at man på den måde tydeligt kan vise, at statsskovene også er til for jægerne, ønsker man i Skov og Naturstyrelsen også at fremvise jagt, når det er bedst. At vise jagt frem med høj etik og hensyntagen til andre af skovens brugere, tilføjer statsskovrideren.

I praksis foregår dagens jagt i seks afgrænsede områder i skoven. Hvert jagtområde - eller en så, som det også kaldes - gennemgås af drivere, som med hujen og hunde driver vildtet frem mod skytterne, der står ganske stille, mens de nøje spejder efter bevægelser inde i skoven.

De fleste dyr slipper bort, for der må kun skydes, når de er ganske tæt på. Alle jægere er omhyggeligt blevet instrueret i, at den tilladte skudafstand maksimalt er 20 meter til rådyr og 25 meter til ræve, og at der kun må skydes, når der er godt udsyn og dermed frit skud.

Hvert skud undervejs i jagten bliver omhyggeligt registreret af forstkandidat Søren Kjær.

Der bliver i alt affyret 26 skud med haglbøsserne i løbet af jagten, der varer fra tidlig morgen til sen aften.

Jagtparolen er dermed en garanti for, at sikkerheden i top, og risikoen for anskydning er så lille som mulig. Hvis der på trods af de skrappe krav alligevel sker en anskydning, kan dyret hurtigt opspores, for blandt de mange jagthunde er der også en sweishund, der er trænet i at følge spor fra anskudte dyr. Denne dag kommer sweishunden ikke i arbejde.

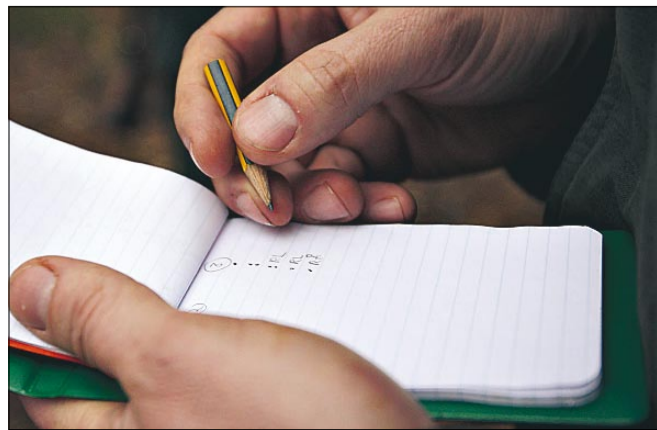
Dagens jagtligte udbytte bliver fem rådyr, en hare og to skovsneppe. Det er alle dyr, hvor bestandene snildt tåler en afskydning. Faktisk er det for bestanden som helhed en fordel for rådyr, at der er jagt på dem.

Lam ville have frosset ihjel

To af de skudte rådyr er lam fra i år, der er så små, at hvis de ikke blevet skudt, ville de være dømt til at fryse ihjel i løbet af vinteren.

Vi har ikke problemer med for små rådyr her i Rold, og i dette tilfælde kan den lille størrelse eksempelvis være en følge af, at de har mistet deres mor. Men det er en kendt sammenhæng, at hvis en rådyrbestand bliver for tæt, og dyrene dermed ikke har tilstrækkeligt med føde, kan det ses ved, at rådyrene bliver for små.

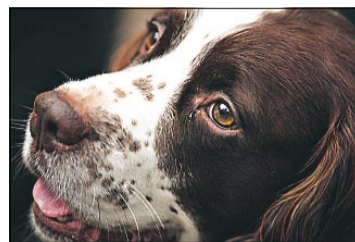
Lammene kan ganske enkelt ikke opnå en normal størrelse, og der vil være rigtig mange, der fryser ihjel, for deres kropsoverflade er for stor i forhold til den ringe vægt, forklarer Ivar Høst, som er vildtkonsulent for Skov og Naturstyrelsen.

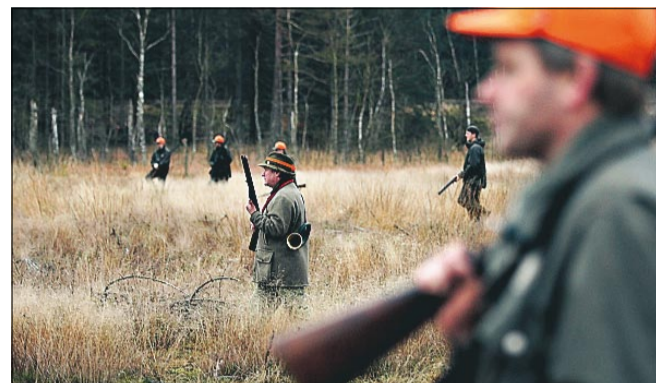
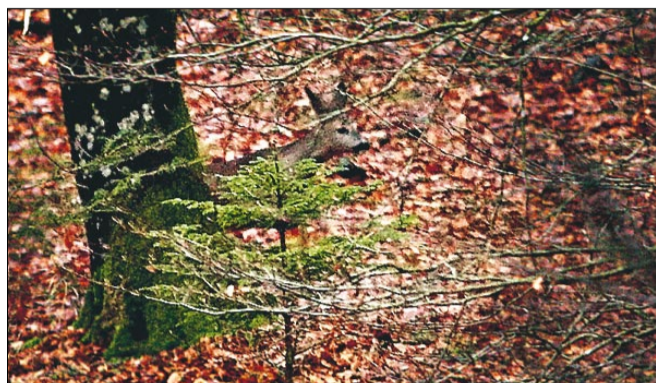

JAGT ER også en social begivenhed. Når sæten er gået igennem, er det godt at have lidt tid til at dvæle ved oplevelsen og dele det med hinanden.

NÅR RÅDYRET er skudt, hilser de andre jægere pænt på skytten.

JAGTHORNET ER ikke kun en tradition. Det er også en måde at kommunikere på i skoven.

JAGT: Fem rådyr, en hare og to skovsnepper blev det synlige udbytte, da der var jagt i Rold Skov, men dybest set er dagens resultat lidt ligesom et Kinderæg, for jagt i skoven tjener flere formål

i skoven

sen og dermed ekspert på jagt.

Hvis den danske natur ikke var påvirket af mennesker, ville ulve tynde ud i rådyrene og dermed holde bestanden sund, men den sidste danske ulv blev skudt ved Flyndersø nær Skive i 1813. Det er derfor nødvendigt at mennesket træder i ulvens sted og gennem jagt holder rådyrbestanden sund.

Skoven er åben for offentligheden, mens der er jagt, og der ser Ivar Høst ingen problemer ved.

- Alle skal være velkomne i skoven. Også dem, der ikke er jægere, understreger Ivar Høst.

- Når vi holder jagt i skoven, har vi megen fokus på sikkerheden.

Jeg har aldrig oplevet en situation, hvor der har været en risiko for publikum, fastslår Ivar Høst.

JAGTEN AFSLUTTES med en jagtparade, hvor dagens udbytte lægges frem.

